

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, vērtējumā par fizisku personu glabājumā esošu citas dalībvalsts izcelsmes tabakas izstrādājumu komerciālo raksturu izmantodama izteikti kvantitatīvu kritēriju, piemērodama šo kritēriju katram personīgajam transportlīdzeklim (un nevis katrai personai) un vispārīgi attiecībā uz visiem citās dalībvalstīs izcelsmes tabakas izstrādājumiem aizliedzama to fizisku personu veiktu importu, ja daudzums katrā personīgajā transportlīdzeklī pārsniedz divus kilogramus, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvu 92/12/EEK⁽¹⁾, it īpaši, ar tās 8. un 9. pantu, un Līguma par Eiropas Savienības dibināšanu 34. pantu;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, Komisija pārmet atbildētajai, ka tā pārkāpuma esamības vērtējumā esot izmantojusi izteikti kvantitatīvu kritēriju, lai gan iepriekš minētās Direktīvas 91/12 9. panta 2. punktā (un Direktīvas 2008/118⁽²⁾ 32. panta 3. punktā) minētie daudzumi ir tikai orientējoši un nekādā gadījumā nevar būt vienīgais vērtēšanas elements, lai noteiktu, vai tabaka faktiski ir glabāta komercializācijas nolūkiem, vai arī fiziskās personas, kas to pārveda, personiskajām vajadzībām.

Turklāt Komisija norāda, ka Vispārējā nodokļu kodeksa (*Code général des impôts*) 575 G un H pantā minētais maksimālais 1 un 2 kg daudzums attiecas uz visiem glabātās tabakas izstrādājumiem kopā (cigaretēs, smēķējamā tabaka, cigāri utt.), lai gan direktīvās paredzētie minimālie daudzumi ir kumulatīvi orientējošie daudzumi, kas paredzēti katram šīs tabakas izstrādājumu veidam.

Prasītāja arī apgalvo, ka ar Francijas tiesisko regulējumu tiek noteikti daudzumi katram transportlīdzeklim un nevis ikkatri personai, kā rezultātā vienkārši tiek kombinēti pārveidājamo daudzumi vienā un tajā pašā transportlīdzeklī neatkarīgi no personu skaita, kas tajā atrodas.

Otrkārt, prasītāja atsauca uz LESD 34. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl ar valsts tiesību normām tiek kavēts noteikta daudzuma tabakas izstrādājumu imports Francijā no citas dalībvalsts, pat ja šo daudzumu ieinteresētā persona glabā savām vajadzībām. Tādējādi tās esot pasākumi ar "importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtību iedarbību", kuru mērķis vai sekas ir nelabvēlīgāka attieksme pret citu dalībvalstu izcelsmes produktiem.

Komisija, treškārt, noraida atbildētājas minēto pamatojumu, proti, saistībā ar to, ka Eiropas līmenī neesot harmonizēti nodokļi, kā arī vajadzību sasniegt veselības aizsardzības mērķi, pastiprinot cīņu ar atkarību no smēķēšanas.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV L 9, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. maijā iesniedza *Rechtbank Haarlem* (Nīderlande) — *DHL Danzas Air & Ocean* (Netherlands) B. V./*Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest*

(Lieta C-227/11)

(2011/C 226/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Haarlem

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *DHL Danzas Air & Ocean* (Netherlands) B. V.

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst/DouaneWest*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai J6801B tipa aktīvie tīkla analizatori ir jāklasificē KN pozīcijā 9030 40 vai KN pozīcijā 9031 80?
- 2) Vai Komisijas 2005. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 129/2005⁽¹⁾ ir spēkā neesoša, jo Komisija šīs regulas 3. un 4. punktā minētos tīkla analizatorus ir nepareizi klasificējusi KN pozīcijā 9031 80 39, nevis KN pozīcijā 9030 40?

⁽¹⁾ Komisijas 2005. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 129/2005 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 955/98 (OV L 25, 37. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 19. maijā — Francijas Republika/Eiropas Parlaments

(Lieta C-237/11)

(2011/C 226/24)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — *E. Belliard*, *G. de Bergues* un *A. Adam*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta lēmumu par Parlamenta 2012. gada sesiju kalendāru;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savas prasības pamatošanai izvirza tikai vienu pamatu, kas ir saistīts, pirmkārt, ar LES un LESD pielikumā pievienotā 6. protokola par Eiropas Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu pārkāpumu, un EAEK līguma pielikumā pievienotā 3. protokola par Eiropas Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu pārkāpumu, un, otrkārt, ar Tiesas 1997. gada 1. oktobra sprieduma lietā C-345/95 Francija/Parlaments (*Recueil*, I-5235. lpp.) neievērošanu.

Saskaņā ar Francijas valdības apgalvoto, paredzot divas no divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, kurām katru gadu ir jānotiek Strasbūrā, samazināt no 4 uz 2 dienām, un paredzot, ka tās 2012. gadā notiks vienā un tajā pašā oktobra nedēļā, Eiropas Parlaments vēlējis apiet normu, saskaņā ar kuru divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, to skaitā budžeta sēdei, ir jānotiek Strasbūrā. Apstrīdētā lēmuma mērķis patiesībā ir izslēgt vienu no divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, kurām katru gadu ir jānotiek Strasbūrā. Tādējādi tā vienīgais mērķis bija samazināt Eiropas deputātu uzturēšanās ilgumu attiecīgajā Eiropas Parlamenta darba norises vietā, tam neesot saistītam ar šīs iestādes darbu iekšējās organizācijas prasībām.

Prasība, kas celta 2011. gada 19. maijā — Francijas Republika/Eiropas Parlaments**(Lieta C-238/11)**

(2011/C 226/25)

*Tiesvedības valoda — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — *E. Belliard, G. de Bergues* un *A. Adam*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta spriedi par Parlamenta sēžu kalendāru 2013. gadam;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza tikai vienu pamatu, kas ir saistīts, pirmkārt, ar LES un LESD pielikumā pievienotā 6. protokola par Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu pārkāpumu un EAK dibināšanas līguma pielikumā pievienotā 3. protokola par Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu pārkāpumu un, otrkārt, ar Tiesas 1997. gada 1. oktobra sprieduma lietā C-345/95 Francija/Parlaments (*Recueil*, I-5235. lpp.) neievērošanu.

Saskaņā ar Francijas valdība uzskatu, paredzēdams, ka divas no divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, kurām katru gadu jānotiek Strasbūrā, tiek samazinātas no 4 dienām līdz 2 dienām un 2013. gadā tiek rīkotas oktobra mēneša vienā nedēļā, Eiropas Parlaments vēlas apiet noteikumu, saskaņā ar kuru divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, tostarp budžeta sēdei, ir jānotiek Strasbūrā. Apstrīdētā apspriede patiesībā nozīmē to, ka tiek atcelta viena no divpadsmit ikmēneša plenārsēdēm, kurām katru gadu jānotiek Strasbūrā. Tādējādi tās vienīgais mērķis ir samazināt Parlamenta deputātu klātbūtnes ilgumu Eiropas Parlamenta sēdekli, ko nepamato šīs iestādes iekšējās darba kārtības prasības.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu lietā T-110/07 Siemens AG/Eiropas Komisija 2011. gada 19. maijā iesniedza Siemens AG**(Lieta C-239/11 P)**

(2011/C 226/26)

*Tiesvedības valoda — vācu***Lietas dalībnieki**

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Siemens AG (pārstāvji — *Dres. I. Brinker, C. Steinle, M. Hörster, Rechtsanwälte*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- 1) atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu lietā T-110/07 tiktāl, ciktāl spriedums apelācijas sūdzības iesniedzējai ir nelabvēlīgs;
- 2) daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 24. janvāra lēmumu (COMP/F/38.899 — Gāzes izolācijas slēgiekārtas) tiktāl, ciktāl tas apelācijas sūdzības iesniedzējai ir nelabvēlīgs;

pakārtoti, atcelt vai samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai ar šo lēmumu uzlikto naudas sodu;

- 3) pakārtoti prasījumam 2. punktā, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai atbilstoši Tiesas spriedumā ietvertajam juridiskajam vērtējumam;